

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010140
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7622010140.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej a sudcov Ing. JUDr. Milana Husťáka, a JUDr. Dominiky Volkaiovej, LL.M., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. novembra 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 21.03.2025 sp. zn. 6T/20/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietá sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením dňa 21. marca 2025 sp. zn. 6T/20/2022 podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku p o s t ú p i l trestnú vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXX/X pre skutok, že

v období od 8. októbra 2018 do 7. decembra 2018 v katastri obce D., okres B. F. G., na základe jeho pokynu bolo v rozpore s § 12 ods. 1 a § 13 písm. a) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v znení neskorších predpisov, teda na mieste inom ako mieste určenom na uskladnenie odpadu:

a/ na parcely registra E s parcelným číslom XXX vedenej na liste vlastníctva č. XXX, s parcelným číslom XXX vedenej na liste vlastníctva č. XXX, s parcelným číslom XXX vedenej na liste vlastníctva č. XXX, s parcelným číslom XXX vedenej na liste vlastníctva č. XXX a s parcelným číslom XXX/X vedenej na liste vlastníctva č. XXX, ktoré sa nachádzajú na ceste vedúcej okolo lesných porastov zvaných „H.“ vodičmi spoločnosti A., B., D., vyvezených na ploche o dĺžke minimálne 75 m a šírke od cca 3 m do cca 7 m minimálne 270 ton zmiešaného odpadu zo stavieb a demolácií s katalógovým číslom 170904, výkopová zemina, s katalógovým číslom 170506, zemina a kamenivo, s katalógovým číslom 170904 a iného, pochádzajúceho z výkopových prác vykonávaných v obci D. v rámci výstavby kanalizácie, ktorý bol pred tým uskladňovaný pred E. I. G. D., spoločne aj s ďalším odpadom postupne tam navozeným v presne nezistenej dobe, nezistenými osobami;

b/ rovnako v uvedenom období bol vyššie spomínaný odpad uskladňovaný pred E. I. G. D. vodičom spoločnosti A., B., D., vyvezený aj na doposiaľ presne neustálenú plochu parcely č. XXXX/X vedenej na liste vlastníctva č. XXX, ktorá sa nachádza v obci D., na ulici J., o množstve cca 400 ton,

pričom cena potrebná na zber, prepravu, vývoz, dovoz, zhodnocovanie, zneškodňovanie a uskladnenie tohto všetkého neoprávnene uskladneného odpadu na mieste inom ako na to určenom, bola vyčíslená na sumu minimálne 21.765,46 €, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zákona, Okresnému úradu Spišská Nová Ves, odbor starostlivosti o životné prostredie, pretože tento orgán by mohol skutok prejednať ako priestupok za porušenie povinností podľa § 115 ods. 1 písm. b/, písm. c/ zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o možnosti podať opravný prostriedok, prokurátor podal sťažnosť, v ktorej uviedol nasledovné.

Prokurátor nesúhlasí s takým postupom súdu, ktorým žalovanú trestnú vec postúpil na prejednanie priestupku, a to jednak z dôvodu aplikácie § 10 ods. 2 Tr. zák. ako aj poukazom na nejednoznačne ustálené množstvo nezákonne umiestneného odpadu na mieste inom, ako na to určenom. Aj s ohľadom na túto skutočnosť, kedy nie je jednoznačné, čo bolo podkladom na rozhodnutie súdu o postúpení veci, považuje prokurátor odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa za zmatečné, pričom sa tiež javí ako nezákonné pre rozpor výroku a jeho odôvodnenia.

Prokurátor poukazuje na okolnosť, že právne záväzná a podstatná z rozhodnutia súdu je jeho výroková časť, ktorá opisuje skutok, ktorý sa správnomu orgánu postupuje na prejednanie priestupku. Správny orgán je pri prejednávaní priestupku limitovaný priebehom skutkového deja, ktorý je opísaný vo výrokovej časti postupujúceho uznesenia. Nie je preto zrejmé, pokiaľ prvostupňový súd prevzal skutkovú vetu postupujúceho uznesenia z výrokovej časti obžaloby, prečo v odôvodnení tvrdí, že množstvo neoprávnene uskladneného odpadu nebolo presne určené, resp. nebolo určené v minimálnom rozsahu.

Minimálne množstvo neoprávnene uskladneného odpadu bolo preukázané vykonanými dôkazmi, najmä polohopisným zameraním miesta s uvedeným plochy aj kubatúry a v neposlednom rade na základe výpovedí vodičov spoločnosti A., B., ktorí vypovedali o najmenšom množstve fúr, ktoré realizovali na pokyn obžalovaného. Najprv bolo obžalovanému vznesenie obvinenie za 40 ton odpadu, potom mu bolo rozšírené obvinenie o ďalší odpad, a to o 230 ton na parcelách uvedených v bode i) obžaloby a ďalších 400 ton ohľadom odpadu nachádzajúceho sa pred E. I. G. D.. Z polohopisného zamerania vykonaného na základe výsluchov svedkov ako obhliadky miesta činu vyplýva celková kubatúra 694 m³. Vyšetrovateľ pri rozširovaní obvinenia podrobne na strane 14 uznesenia (č.l. 494 spisu) uviedol, na základe akých postupov dospel znalec k zisteniu konkrétnej výšky kubíkov neoprávnene uskladneného odpadu. Na základe výsluchov svedkov, ktorí uviedli najmenší možný počet vykonaných fúr, určila spoločnosť K. F. , B. náklady za zber a zneškodnenie, resp. zhodnotenie odpadu.

Pokiaľ mal prvostupňový súd pochybnosti o množstve nezákonne uskladneného odpadu, mal tento upraviť v opise skutku svojho postupujúceho uznesenia na minimálne množstvo, ktoré považoval za dokázané, príp. mal pristúpiť k vykonaniu ďalších dôkazov umožňujúcich stanoviť rozsah neoprávneneho nakladania s odpadom aspoň v minimálnom množstve podľa úvahy súdu. Ináč neostáva nič iné, ako uzavrieť, že pokiaľ súd prevzal opis skutku do svojho rozhodnutia z obžaloby prokurátora, stotožnil sa s množstvom, ako ho ustálil vyšetrovateľ a následne prevzal prokurátor do opisu skutku obžaloby.

Prvostupňový súd namieta, že obžaloba oproti uzneseniam o vznesení obvinenia obsahuje iné parcelné čísla, než pre aké bolo obvinenému vznesené obvinenie. Túto námietku súdu prokurátor neakceptuje, pretože skutok je počas trestného konania meniteľný v závislosti od aktuálnej dôkaznej situácie, a pokiaľ je zachovaná totožnosť skutku aspoň v konaní alebo následku, nespôsobuje táto okolnosť nezákonnosť v opise skutku obžaloby. V posudzovanom prípade je zachovaná totožnosť skutku tak v konaní ako aj následku.

Prokurátor nakoniec nesúhlasí ani s aplikovaním § 10 ods. 2 Tr. zák., pretože na jeho použitie neboli splnené zákonné podmienky, navyše prvostupňový súd tento svoj postup náležite neodôvodnil. Pri hodnotení okolností uvádzaných v § 10 ods. 2 Tr. zák. prvostupňový súd tieto hodnotil výlučne v prospech obžalovaného, pričom sa nevyssporiadal so všetkými aspektami majúcimi vplyv pre použitie tohto zákonného ustanovenia. Ohľadom spôsobu vykonania činu prvostupňový súd už opomenul uviesť, že obžalovaný konal v postavení starostu obce, od ktorého sa očakáva aspoň minimálna znalosť predpisov na úseku odpadového hospodárstva, pretože v spoločnosti ide o aktuálne diskutovanú tému tak v súčasnosti ako aj v čase spáchania skutku. Navyše na potrebu odstránenia skládky pred základnej školy bol starosta pravidelne upozorňovaný na zasadnutiach obecného zastupiteľstva, kde sa mal viackrát vyjadriť, že on tam skládku potrebuje mať.

To, že bol odpad použitý na spätné zasypávanie a rozšírenie miestnej komunikácie, je síce pravdou, ale prvostupňový súd nezohľadnil skutočnosť, že aj na takú činnosť sú potrebné príslušné povolenia

štátneho orgánu odpadového hospodárstva, ktorými obžalovaný v čase spáchania skutku nedisponoval. Navyše obžalovaný až v štádiu hlavného pojednávania, konkrétne dňa 14.2.2023 predložil rozhodnutie Okresného úradu Košice, odbor starostlivosti o životné prostredie, 23.1.2023, ktorým orgán odpadového hospodárstva udeľuje pôvodcovi odpadu, obchodnej spoločnosti D., B.. D., súhlas na skladovanie odpadovej zeminy - ostatný odpad katalógových čísel 17 05 04 a 1705 06, ktorej množstvo nesmie prekročiť 700 ton na parcele XXX a susediacich pozemkoch. Prokurátor uvádza, že skutok bol spáchaný v období od 8.10.2018 do 7.12.2018. Čo sa týka následku, tiež je pravdou, že sa nejednalo o nebezpečný odpad, pričom nedošlo ku škode na životnom prostredí, avšak prvostupňový súd nezohľadnil tú skutočnosť, že odpad bol na pokyn starostu obce odvezený na parcely súkromných vlastníkov, od ktorých nemal súhlas na jeho uloženie na tieto miesta. Aj

v tomto prípade predložil obžalovaný až na hlavnom pojednávaní dňa 5.12.2022 zmluvy o uzavretí budúcich zmlúv s niektorými (nie všetkými) vlastníkami pozemkov, ktorí dávajú pôvodcovi odpadu, obchodnej spoločnosti D., B.. D. súhlas na dočasné uloženie zeminy. Z obsahu samotných zmlúv je pritom zrejmé, že sa uvažuje s klasifikovaním zeminy aj ako stavebného odpadu, čím aj samotný obžalovaný obsahom týchto listín potvrdzuje, že išlo o stavebný odpad. Je zrejmé, že tak predloženie zmlúv o budúcich zmluvách ako aj rozhodnutie štátneho orgánu odpadového hospodárstva, boli realizované dávno po spáchaní skutku (4 a viac rokov), a preto nemôžu tieto okolnosti znižovať závažnosť konania obžalovaného, ktorému je kladené spáchanie skutku v období od 8.10.2018 do 7.12.2018. Z tohto dôvodu nie je možno akceptovať to, že súd na tieto okolnosti prihliadol pri posudzovaní závažnosti konania obžalovaného. Už vôbec nie je prípustné, aby prvostupňový súd pri hodnotení okolností uvádzaných v § 10 ods. 2 Tr. zák. poukazoval na to, že množstvo uloženého odpadu nebolo preukázané, pretože do výrokovej časti postupujúceho uznesenia prevzal úplný opis skutku z obžaloby prokurátora. Pokiaľ to tak prvostupňový súd realizoval, spôsobil zmätočnosť svojho rozhodnutia pre rozpor výroku s jeho odôvodnením.

Pri posudzovaní závažnosti spáchania skutku je potrebné tiež vzhliadnuť fotografie predložené oznamovateľom (č.l. 81 - 85 spisu), z ktorých je zrejmé, a to vzhľadom na povahu tam zachyteného odpadu, že nie je možné tento skutok bagatelizovať len jednoduchým tvrdením, že sa jednalo o odpadovú zeminu. Z fotografií aj vypracovaných odborných vyjadrení je zrejmé, že naozaj išlo o odpad stavebný pochádzajúci z výstavby kanalizácie v obci D.. Všetky vyššie popísané okolnosti umožňujú vysloviť záver, že vina obžalovaného bola vo veci vykonanými dôkazmi jednoznačne preukázaná, pretože to bol práve obžalovaný, ktorý dal pokyn vodičom spoločnosti A., B. na navozenie stavebného odpadu pochádzajúceho z výkopových prác na stavby kanalizácie v obci Olcnavá na iné miesto, ako miesto na to určené, teda obžalovaný konal v rozpore so zákonom o odpadoch, o čom mal mať ako starosta obce vedomosť, pričom cena potrebná na zber, prepravu, vývoz, dovoz, zhodnocovanie, zneškodňovanie a ukládanie tohto všetkého neoprávneného uskladneného odpadu na mieste inom, ako na to určenom, bola vyčíslená na sumu minimálne 21.765,46 €, čím po stránke objektívnej a subjektívnej svojím zavineným konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný konal v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Tr. zák., pretože ako starosta obce vedel, že dáva pokyn na uloženie odpadu na iné miesto, ako miesto na to určené, teda bol uzročený s následkom, ktorý týmto činom spôsobil.

Prokurátor preto navrhuje, aby sťažnostný súd zrušil uznesenie súd prvého stupňa, a prikázal mu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne.

Nepochybne súd vykonal rozsiahle dokazovanie, ktoré aj zákonným spôsobom vyhodnotil, najmä v tom smere, že v konaní obžalovaného sa nemôže jednať o konanie, ktoré by bolo schopné naplniť znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr.zák.

Rovnako je nepochybné, že on, obžalovaný nekonal svojvoľne, ako to uvádza prokurátor vo svojom odvolaní a už vôbec nie je pravda, že by bol bez vedomia a súhlasu vlastníkov dotknutých pozemkov vyvážal výkopový odpad na ich súkromné pozemky.

Z dokazovania totiž vyplynulo, že on, ako starosta obce a konateľ D. B. D. B. zabezpečoval v súlade s rozhodnutiami obecného zastupiteľstva výstavbu obecnej kanalizácie a pri výkopových prácach bolo

nevyhnutné aj dočasne materiál z výkopových prác uložiť na miesto, z ktorého sa mal následne odvieť a použiť v súlade so zákonom o odpadoch.

O tom, že sa jednalo o materiál z výkopových prác, svedčia aj dodatočné rozhodnutia Okresného úradu Košice, ktoré boli súdu predložené a aj keď ide o dodatočný súhlas, svedčí o skutočnosti, že tento materiál mohol byť dočasne uložený na dotknutých pozemkoch, pretože v zmysle zákona o odpadoch tento materiál od pôvodcu odpadu, teda stavebné odpady vznikajúce pri výstavbe, údržbe, rekonštrukcii alebo demolácii komunikácií, sa prednostne musia materiálovo zhodnotiť pri výstavbe rekonštrukcií alebo komunikácií.

Preto je nepochybné, že on, obžalovaný konal v súlade so zákonom, a to už aj preto, že podľa vyjadrenia svedkyne L. K., zastupujúcej v konaní poškodený Okresný úrad SNV, jednalo sa o odpad ako výkopovú zeminu, kamenivo a Okresný úrad Spišská Nová Ves nedisponoval a ani nedisponuje nijakým stanoviskom alebo posudkom, aby vôbec došlo k narušeniu životného prostredia alebo k nejakým negatívnym vplyvom, pretože tieto odpady sú v kategórii ostatné odpady, kde zákon umožňuje tieto odpady opätovne využiť na inú činnosť.

V tomto prípade sa jednalo o spevnenie cesty k dotknutým pozemkom, kde bol súhlas vlastníkov, okrem svedkov C., ktorým ponúkol odstránenie tejto zeminy, čo však oni jednoznačne odmietli.

Jediným jeho previnením tam malo a má byť podľa prokurátora to, že nemal na takéto uskladnenie povolenie príslušného úradu, a to v čase realizácie stavby, pričom však podľa jeho názoru, takéto povolenie ani nepotreboval, pretože sa jednalo o zeminu a kamenivo, a teda išlo o tzv. inertný odpad, a to v zmysle § 14 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch, kde je stanovené, že držiteľ odpadu je povinný správne zaradiť odpad alebo zabezpečiť správnosť zaradenia odpadu podľa katalógu odpadov.

V zmysle § 77 ods. 4 zákona č. 191/2015 Z.z. o odpadoch, je pôvodca odpadu povinný stavebné odpady vznikajúce pri výstavbe, údržbe, rekonštrukcii alebo demolácií komunikácií, prednostne materiálovo zhodnotiť pri výstavbe, rekonštrukcii alebo rekonštrukcii komunikácií.

Nemohlo sa a ani sa nemôže jednať o svojvôľu, pretože konal len a len vo verejnom záujme a v záujme občanov obce Olcava.

Svojím konaním nespôsobil žiadnu škodu a škoda vyčíslená v rámci trestného konania je len fiktívna.

Je preto presvedčený, že jeho formálne pochybenie nie je možné považovať ani za priestupok a vzhľadom na čas, kedy malo k údajnému priestupku dôjsť, nie je možné túto vec postúpiť na prejednanie okresnému úradu na prejednanie ako priestupok.

Má za to, že súd mal rozhodnúť tak, že ho mal spod obžaloby prokurátora OP SNV oslobodiť v zmysle § 285 písm. b) TP, pretože bolo nepochybné preukázané, že jeho skutok nie je trestným činom.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť prokurátora nie podaná dôvodne, pretože v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na postúpenie veci podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku. Po preskúmaní predloženého trestného spisu sa krajský súd stotožnil s právnym názorom okresného súdu, že s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona obžalovaný svojím konaním nenaplnil znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Súd prvého stupňa správne a podrobne odôvodnil všetky rozhodujúce skutkové a právne okolnosti prípadu a v podrobnostiach na ne odvolací súd poukazuje.

K jednotlivým sťažnostným námietkam prokurátora krajský súd uvádza nasledujúce.

Objektom trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 Tr. zákona je ochrana životného prostredia pred neoprávneným nakladaním s odpadmi. Objektom tohto trestného činu je teda ochrana životného prostredia a záujem spoločnosti na zákonnom a bezpečnom nakladaní s odpadmi. Pri nesprávnom nakladaní s niektorými nebezpečnými odpadmi vzniká nebezpečenstvo poškodzovania ľudského zdravia a životného prostredia.

Zákonodarca ustanovením trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 Tr. zákona, ako nedbanlivostný trestný čin, medzi trestné činy proti životnému prostrediu s odkazom na obligatórne (povinne) stanovené podmienky v zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch (§ 97 ods. 1 písm. s/), teda ako blanketový trestný čin jednoznačne stanovil, na základe ktorých vopred stanovených podmienok je možné s odpadmi nakladať, (rovnako pre podmienky posudzovaného prípadu) a teda okrem iného ich prepravovať, resp. ukladať, a teda len na základe právoplatného rozhodnutia na to štátom určeného orgánu - Okresného úradu, odbor starostlivosti o životné prostredie - o udelení súhlasu na nakladanie s odpadmi v rozhodnutí uvedeným spôsobom.

Nezbavuje zodpovednosti za protiprávne konanie obžalovaného skutočnosť, že dodatočne boli získané všetky potrebné povolenia (súhlas) na nakladanie s odpadom, nakoľko niet pochyb o tom, že v čase rozhodnom od 8.10.2018 do 7.12.2018, tento súhlas okresného úradu nemal.

Inak povedané primárne platí, ako správne argumentuje aj okresný prokurátor, že každé nakladanie s odpadom v rozpore s príslušnou právnou úpravou (bez súhlasu) je porušením zákona a napĺňa po formálnej stránke aj základnú skutkovú podstatu žalovaného trestného činu, pri ktorom pokiaľ na jeho spáchanie postačí aj zavinenie z nedbanlivosti – je v posudzovanom prípade nepochybné, že po formálnej stránke k naplneniu trestného činu neoprávneného nakladania s odpadom podľa § 302 ods. 1 Tr. zákona došlo.

Na druhej strane z hľadiska právneho posúdenia konania obžalovaného v kontexte rozsahu spôsobeného následku - rozsah, množstvo bez súhlasu navezeného a uskladneného odpadu oproti cene za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené, je na mieste uviesť, že vykonané dokazovanie, bez rozumných pochybností neodstránilo nejednoznačnosť o rozsahu navezeného materiálu označeného ako odpad na pokyn obžalovaného na označené pozemky.

Pokiaľ prokurátor namieta, že súd prvého stupňa mal vykonať ďalšie dokazovanie, v tomto smere sa krajský súd s danou úvahou nestotožňuje, nakoľko dôkazné bremeno má povinnosť niesť strana obžaloby a nie súd. Zo strany obžaloby neboli návrhy na doplnenie dokazovania, a tak súd prvého stupňa správne rozhodol na podklade skutkového stavu ustáleného na základe vykonaného dokazovania v rozsahu návrhov procesných strán.

K námietke prokurátora, že pokiaľ mal prvostupňový súd pochybnosti o množstve nezákonne uskladneného odpadu, mal tento upraviť v opise skutku postupujúceho uznesenia na minimálne množstvo, ktoré považoval za dokázané, pretože takto vznikol rozpor medzi výrokovou časťou uznesenia a odôvodnením, sťažnostný súd poukazuje na to, že prvostupňový súd v danom prípade správe rozhodoval o skutku, ktorý je predmetom obžalobného návrhu bez možnosti zmien v opise skutku.

Podľa § 124 ods. 3 Tr. zákona, pri trestných činoch proti životnému prostrediu sa škodou rozumie súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahrnuje aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu. Pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 rozsahom činu sa rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá, a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené.

Z vykonaného dokazovania možno ustáliť, že pokiaľ obžalovaný neoprávnené, bez povolenia kompetentného orgánu materiál, uznaný ako odpad, dal pokyn naväzať na uvedené územie-pozemky

a týmto protiprávnym konaním síce mohla vzniknúť majetková škoda, ktorá sa spája s nákladmi na odstránenie odpadu z týchto pozemkov a uvedenia týchto pozemkov do pôvodného stavu (§ 124 ods. 3 Tr. zákona), za súčasného dôkazného stavu, že tento materiál - odpad z hľadiska jeho druhu a štruktúry, nepredstavuje možné ohrozenie životného prostredia - bez existencie následku v podobe ekologickej škody, nejednalo sa o nebezpečný odpad, ale majetková škoda pozostávajúca z nákladov na vyvezenie odpadu nevznikla.

Za danej dôkaznej situácie má krajský súd za to, že sú splnené podmienky pre posúdenie závažnosti konania obžalovaného, konkrétne pre aplikáciu ustanovenia podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona o tzv. materiálnom korektíve.

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil jednotlivé kritéria, na základe ktorých dospel k záveru, že závažnosť konania obžalovaného je nepatrná. Nebezpečenstvo konania obžalovaného znižuje aj skutočnosť, že následne bolo vydané príslušným orgánom, Okresným úradom, odborom starostlivosti o životné prostredie, rozhodnutie, ktorým bol udelený súhlas na skladovanie výkopovej zeminy-príslušného odpadu. V prospech nižšej závažnosti skutku svedčí aj skutočnosť, že obžalovaný nakladal s odpadom v súvislosti s prácami, ktoré boli vykonávané nie v jeho súkromnom záujme a s úmyslom obchádzať príslušné právne predpisy, ale v prospech obce pri výstavbe verejnoprospešného zariadenia-kanalizácie. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo zistené, že odpadový materiál charakterizovaný ako ostatné odpady, nemá negatívny vplyv na životné prostredie a zákon umožňuje jeho opätovné využitie, čo aj bolo realizované v prejednávanom prípade formou rozšírenia miestnej komunikácie, spätného zasypania kanalizácie a na základe záujmu a vyžiadania niektorých vypočutých svedkov aj na terénne úpravy pozemkov. Krajský súd má za to, že pri hodnotení konania obžalovaného je potrebné prihliadať pri hodnotení závažnosti tohto prečinu aj na pohnútku (t.j. konanie v prospech obce, ktorej je starostom) a v neposlednom rade aj na to, že dobrovoľným konaním došlo k náprave protiprávneho stavu.

Pokiaľ ide o podanie obžalovaného, tu krajský súd poukazuje na to, že právo podať opravný prostriedok voči uzneseniu o postúpení trestnej veci podľa § 280 ods. 2 Tr. por. zákon priznáva len prokurátorovi, preto bolo podľa obsahu vyhodnoteného ako vyjadrenie k sťažnosti prokurátora.

Obžalovaný vo svojom vyjadrení zopakoval svoju obranu uplatňovanú v konaní pred prvostupňovým súdom, ktorú zohľadnil súd pri svojom rozhodovaní a s ktorou sa náležitým spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Vzhľadom na to, že napadnuté uznesenie bolo vyhodnoteného ako správne a zákonné, bolo rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokovej časti uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.